



# Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

## Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

**Danskernes Historie Online** er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

### Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

### Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

### Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>



SKANDINAVISK VAPENRULLA

1987-88

## PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Skandinavisk Vapenrulla – SVR – skall främst vara ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som hävdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Även vapen som föres av kommun, företag, organisation eller liknande kan publiceras om det är godtagbart ur heraldisk synpunkt.

SVR syftar dessutom till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

Utgivaren av SVR är en stiftelse med samma namn. Stiftelsens ändamål är att ge ut SVR och även på andra sätt stödja nordisk heraldik. Vapenpublicering sker till självkostnadspris. Eventuellt överskott vid försäljning av SVR tillfaller stiftelsen att användas i enlighet med dennas syften.

2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivaren fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigt formulär. SVRs redaktion avgör vilka uppgifter som skall publiceras och svarar för textens utformning.

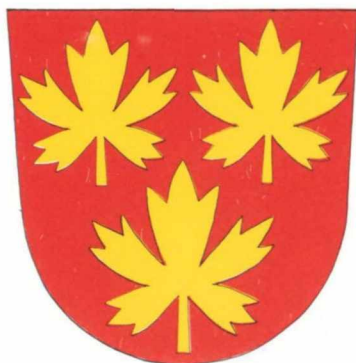
3. Utgivaren garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapenförare. Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person, släkt eller sammanslutning enligt egen uppgift de facto för visst vapen.

4. Utgivaren svarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad som kan kontrolleras i tillgängliga källor. Anspråk på adelskap, ordnar eller liknande värdigheter skall kunna dokumenteras av uppgiftslämnaren. Uppenbara felaktigheter publiceras ej och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.

5. Ej heller publiceras

a) nyantaget vapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarlikt vapen vartill annan vapenförare enligt utgivarens bedömning har bättre rätt;

b) vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler, såvida inte vapnet är offentliggjort tidigare och föres av gammal hävd.



## SVEDALA KOMMUN

SVR 361/88

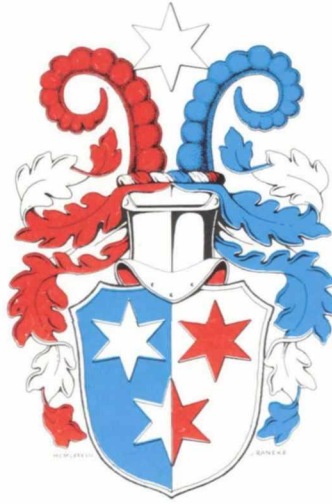
SKÖLD: I rött tre naverlönnblad av guld ordnade två över ett.

Vapnet är år 1987 antaget av Svedala kommun efter förslag från SVR godkänt av Statens heraldiska nämnd och registrerat i Patent- och registreringsverket.

Kommunen bildades 1977 genom sammanslagning av Svedala och Bara. Svedala municipalsamhälle förde sedan 1960 vapen med i guld ett blått naverlönnblad omgivet av en röd kuggkrans, medan Bara sedan 1969 förde vapen med i rött ett lejon av guld med tillbakaseende huvud skilt från kroppen. Det sistnämnda vapnet återgår, liksom Staffanstorps kommunvapen, på det medeltida och svårtolkade sigillet för Bara härad.

De gamla kommunvapnen är genom bildmotiv och tinkturer representerade i det nya vapnet. Naverlönnen, *Acer campestre* L., växer i Skandinavien endast i Svedala. Det finns ett talesätt med innebörd att Svedala är representativt för eller detsamma som Sverige. Om man så vill kan således de tre gyllene bladen syfta på Sveriges tre kronor. Rött och guld är även Skånes färger och genom vapen för ätten Thott väl etablerade i trakten. Det kan även nämnas att kung Erik av Pommern, som hade anknytning till borgen Lindholmen i trakten, såsom unionsvapen förde tre guldkronor i rött fält.





**BRATT**  
(från Brattfors)  
SVR 362/88

**SKÖLD:** I fält kluvet i blått och silver tre sexuddiga stjärnor ordnade två över en varav dexter av silver och sinister röd samt den undre på skuran kluven i silver och rött.

Rött och blått hjälmtycke fodrat med silver och med bindel av silver, rött, silver, blått, silver och rött.

**HJÄLMPRYDNAD:** En sexuddig stjärna av silver mellan två vädurshorn, dexter rött och sinister blått.

Värmländsk släkt, vars gemensamma ursprung med adliga ätten Bratt af Höglunda, som erhöll frälse- och sköldebrev 1456, länge utretts. Äldste säkert kände stamfader är handlanden och stadsskrivaren i Brätte Anders Andersson, f c:a 1580 och gift med Kerstin Larsdotter Bånge. Deras son Anders Andersson Bratt blev 1643 borgare i Karlstad och sedermera brukspatron på Brattfors i Värmland, där han avled 1677. Släkten består av tre svenska och en norsk gren.

Ätten Bratt af Höglunda utsloknade 1984, då huvudmannen Torbjörn Bratt avled på Irland. Släkten Bratt från Brattfors har en släktförening, bildad 1916. Dess styrelse antog 1987 det här avbildade vapnet, som är en borgerlig version av den adliga ättens vapen från introduktionen på Riddarhuset 1625. Vapnet får endast föras av medlem av släkten Bratt från Brattfors såsom denna redovisas i Svenska Släktkalendern.

**LITTERATUR:** Helmer Bratt, Några anteckningar om släkten Bratt från Brattfors, Linköping 1951. Svenska Släktkalendern 1912, 14, 19, 27, 36, 43, 50, 67 och 78.





## KJELLGREN

SVR 363/88

SKÖLD: Genom ett inböjt mantelsnitt delad i rött, vari två källor (rundlar delade av fem vågskuror i silver och blått), och guld, vari en blå sporrklinga.

Rött hjälmfodrat med guld och med bindel av guld, rött, guld, blått, guld och rött.

HJÄLMPRYDNAD: En blå sporrklinga mellan två fänikor, dexter av guld och sinister röd.

Småländsk släkt, vars förste kände stamfader är bonden Per Nilsson i Spånshult Norregård, Bredestads socken i Norra Vedbo härad. Hans sonsonson Karl-Gustaf Nilsson, född 14/1 1819, blev husar vid Smålands Husarregemente 1839 under namnet Kjellgren. Dennes äldste son Carl Johan Kjellgren, var född 1840. Hans sonsonson är teknisk direktör Roy Gustaf Kjellgren, Falsterbo, som antagit vapnet för sig, sin familj och efterkommande med släktnamnet.





## von SYDOW

SVR 364/88

SKÖLD: I silver en balk av guld med ovan en på balken stående grå duva hållande en grön olivkvist i näbbet och nedan ett balkvis ställt svart ankare.

Grönt hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En femuddig stjärna av guld mellan två vingar av silver.

Tysk släkt, vars äldste kände medlem var Christian Sydow (Sido, Sidou), som avled i Curow i Pommern omkring år 1700. Hans son David Sydow (trol. 1662–1734) var borgare i Stettin, fick burskap i Berlin 1694 och var sedan amtman, slutligen på Wollin i Pommern. Han invandrade 1724 till Sverige, men lämnade landet 1731. Hans son Christian Fredrik Sydow (1714–1773) blev stamfader för den nu levande svenska släkten von Sydow.

Släkten har ej något känt samband med den tyska adliga släkten (egentligen flera släkter med samma namn) von Sydow.

I Sverige adlades en gren av släkten 1838, utslocknad 1951.

Vapnet publiceras här på initiativ av Släktföreningen von Sydow.

LITTERATUR: von Sydow, Knut och Karin: Släkten von Sydow i Sverige, Stockholm 1955, Scheffer, C. G. U.: Adlig sköld och öppen hjälm (Heraldisk Spegel, Sthlm 1964), Ointroducerad adels kalender 1935 – ff.





## MÖLLEFORS

SVR 365/88

**SKÖLD:** I blått två i bjälke ställda möllejärn av guld över en genom en vågskura bildad stam av silver med tre blå rundlar i bjälke.

Blått hjälmtycke fodrat med silver.

**HJÄLMPRYDNAD:** En sittande tillbakaseende naturfärgad pilgrimsfalk med röd huva och bjällror av silver. Dexter klo håller stolpsvis ett blått svärd.

Vapnet har 1987 antagits av direktör Gösta Möllefors, Malmö, som äger och bebor Kvesarum. Vapnet får föras av familjen och efterkommande med namnet Möllefors. Släkten härstammar ursprungligen från Vara-trakten i Västergötland och vapnets tinkturer liksom sköldens stam bildad av vågskura återgår på Barne härads vapen. Sköldemärket är talande och hjälmprydnaden anspelar på vapentagarens stora intresse för jakt, liksom på juristyrket tidigare i släkten, indirekt då på rättvisans gudinna med bindel för ögonen och det bart huggnade svärdet.







LÖFSTRÖM



MORGAN

SVR 366/88

SKÖLD: Genom sparrsnitt tre gånger delad i silver och grönt samt med ett brinnande hjärta av silver i den gröna sparrsens vinkel.

Grönt hjälmfötter fodrat med silver.

HJÄLM: Ett grönt björklöv uppväxande från en av vägskuror bildad bjälke av silver.

VALSPRÅK: Ad Utrumque.

SKÖLD: Genom sparrsnitt tre gånger delad i silver och grönt samt med en sol av guld (rundel med åtta spetsar) i den gröna sparrsens vinkel.

Grönt hjälmfötter fodrat med silver och med hjälmbindel av silver, grönt, guld, grönt, silver och grönt.

HJÄLM: Ett grönt björklöv uppväxande från en av vägskuror bildad bjälke av silver, vilken formar ett stiliserat M.

VALSPRÅK: Framåt Och Uppåt.

Vapnen är differentieringar av tidigare antaget släktvapen, se presentation under SVR 352/86. De anknyter även till ett numera återfunnet sigillavtryck för generationerna samtidigt med och närmast efter den äldste kände förfadern (skölden genom sparrsnitt delad i, troligen, rött och silver, vari stolpvis ett brinnande hjärta åtföljt av en sol med åtta strålar). Av initialer att döma har sigillet använts från slutet av 1600-talet. Det begagnades ännu på 1750-talet. – Såväl nu som tidigare anmäلت vapen hänсыftar också på anknytning sedan 1700-talets slut till Gävle (etym. gavel) och trakten däromkring.

Såsom differentiering har hjärtsymbolen antagits av direktören Gunnar Löfström, Linköping, och solsymbolen av hans broder, direktören Magnus Morgan, Monaco, vilken med anledning av sin internationella verksamhet utbytt familjenamnet mot sin hustrus släktnamn.

Rätt till det differentierade Löfström-vapnet har de som angivits i tidigare anmälan och som bär släktnamnet samt rätt till Morgan-vapnet Magnus Morgan jämte efterkommande i första led och i senare led på manssidan liksom ingifta kvinnliga.

KÄLLOR: Dombok för Vättle, Tanums m fl domsagor, protokoll d. 15/10 1755 m fl; jfr dock även Riksarkivet, Eder, vol. 256 och 267.





## DAHLMAN

(från Värmland)

SVR 367/88

SKÖLD: I silver en man i naturfärgad rustning, uppkommande från en grön stambildad av en nedvänd vinkelskura överlagd med en bågsкура. Mannen håller i höger hand ett svärd och stödjer vänster hand i sidan.

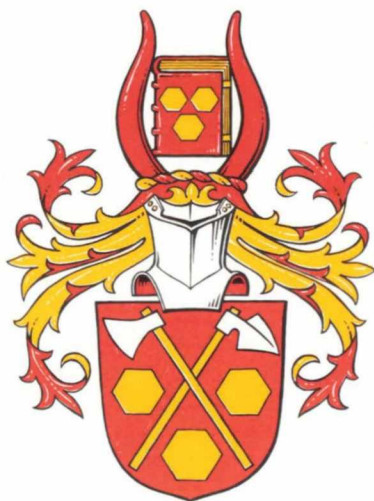
Den franska skölden krönes av en guld-krona.

SKÖLD: I silver en man stående mellan två gröna flankbågar i stammen. Mannen är klädd i karolineruniform med blå hatt, harnesk, rock och byxor, bruna handskar och kragstövlar samt håller i höger hand ett svärd och stödjer vänster hand i sidan.

Oval sköld omgiven av en krans av två sammanbundna lagergrenar och krönt av en guld-krona.

Stamvapnet i fransk sköld, fört av kaptenen vid Närke-Värmlands regemente Jonas Olofsson Dahlman (f 1630? d 1675) är tidigare registrerat under SVR 313/84. Vapnet i oval sköld är en variant av detta och fördes av löjtnanten vid Sundals kompani vid Västgöta-Dals regemente Elof Dahlman. Han föddes sannolikt 1680 och avled i september 1746 i Frändefors. Han var gift med Helena Bäärnhjelm (1690–1747) dotter till överstelöjtnanten vid Närke-Värmlands regemente Peter Bäärnhjelm och Anna Beronia. Jonas och Elof Dahlman förde de återgivna vapnen krönte av sinsemellan olika heraldiska bladkronor i sina sigill. Kronorna får ej uppfattas som rangkronor utan som dekorativa element enligt tidens sed i vapensigill för officerare och ämbetsmän. Vapnet är talande: man i dal.

LITTERATUR: SVR 313/84. Elgenstierna, Den introducerade svenska adelns ättartavlor (von Axelsson, Bäärnhjelm, Caméén, Cronmarck, Gyllenspetz, Löwenhjelm, Teet), Sthlm 1925–1936. Erik Johan Mecks dagbok 1644–1699 utg. av F. Arfwidsson (1948). Arte et Marte 1986.



## JINNESTEN

SVR 368/88

SKÖLD: I rött fält en yxa och en hacka i kors, bägge av silver och med skaft av guld nedan åtföljda av tre (sexkantiga) stenar av guld.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Mellan två röda horn en sluten, röd bok med snitt och spännen av guld och pärmerna belagd med tre stenar av guld, ordnade två och en.

Släkten härstammar från Högsma by i Glimåkra socken. Vapnet är antaget 1988 av kyrkoherden i Västra Vrams församling, Kristianstads län, Nils-Olof Georg Jinnesten för sig, sin familj och efterkommande med släktnamnet.





## CEDERSPARR

SVR 369/88

SKÖLD: Av en sänkt smal sparre delad i rött, vari två vinblad, och blått, vari ett musselskal, allt av guld.

Blått och rött hjälmtäcke fodrat med guld och med bindel av guld, blått, guld, rött, guld och blått.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande blå örn med röd beväpning och med gloria av guld.

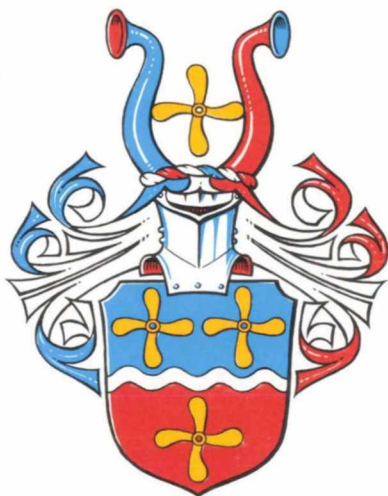
VALSPRÅK: In Caritate.

Vapnet är antaget år 1987 av chefsassistent Johan Cedersparr, Skytteholm, Ekerö för sig, sin familj och efterkommande med släktnamnet, vilket antogs 1970 av vapentagarens fader efter gården Cedersberg, Hanekinds härad i Östergötland.

Släktens äldste stamfader är Måns Andersson, född i byn Kertared, Horla socken i Kullings härad, Västergötland. Dennes sonson, Andreas Nilsson, bosatt på Skomarkgården i Nolby inom samma härad, är vapenantagarens farfars farfar.

Vinbladen syftar på vinprovaryrket inom vapenantagarens möderne medan vapnets övriga innehåll anknyter till vederbörandes intresse för religion och resor, bl.a. som pilgrim till den Heliga Graven i Jerusalem.





## LOCKMAN

SVR 370/88

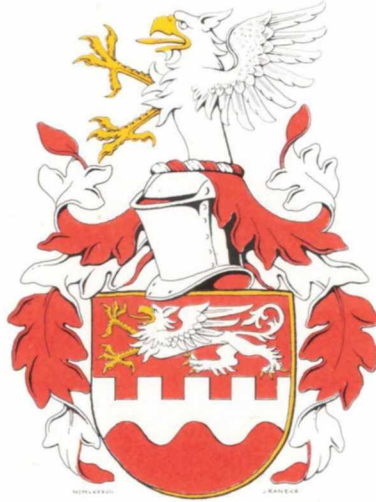
**SKÖLD:** Delad i blått och rött av en smal bjälke av silver bildad av vågskuror samt med tre propellrar av guld ordnade två över och en under bjälken.

**Blått och rött hjälmtäcke fodrat med silver och med bindel av silver, rött, silver, blått, silver och rött.**

**HJÄLMPRYDNAD:** En propeller av guld mellan två vesselhorn, dexter blått med röd mynning och sinister rött med blå mynning.

Släkt från Ångermanland, vars äldste kände stamfader var landbonden och brukaren av Inholms prästbord Daniel Jansson i Bjärträ (1749–1817). Två av hans sonsöner antog namnet Lockman efter födelsebyn Lockne i Bjärträ socken. En av dessa var Hans Hansson Lockman (1832–1909), kallad Locknéus i Ludvig Nordströms novellsamling Fiskare, 1907. Han var fader till ångbåtsbefälhavaren Johan Edvard Lockman (1873–1945), vilken var fader till vapenantagaren ingenjör Carl Johan Lockman i Danderyd. Vapnet är antaget 1988.





## HOLMSTRÖM

(från Sveaborg)

SVR 371/88

SKÖLD: I rött en bjälke av silver bildad upptill av en tinnskura och nedtill av en vågskura samt ovan åtföljd av en gående grip av silver med beväpning av guld.

Rött hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande grip av silver med beväpning av guld.

Släkten har ett danskt-skånskt ursprung. Den nu äldste kände stamfadern är Oluf Sund 1627–1703 (Ängelholm), vars sonsöner antog namnet Holmström. I mitten av 1700-talet flyttade Harald Holmström (huvudman för denna gren) till Sveaborg och blev stamfader för släkten i Finland. Under 1900-talet har medlemmar av huvudgrenen återflyttat till Sverige. Vapnet är antaget 1987 av Karl A. Holmström, Åmål.

Rätt att föra vapnet har de medlemmar av huvudgrenen, som härstammar från Gustav Alexander Holmström 1815–1886 (uppgiftslämnarens farfars farfar) med släktnamnet.

Övriga medlemmar, härstammade från Harald Holmström, med släktnamnet, får efter överenskommelse föra vapnet med annan hjälmprydnad.

Alla medlemmar, som skall föra vapnet, måste ta kontakt med uppgiftslämnaren Karl A. Holmström, Åmål.



## SKANDINAVISK VAPENRULLA



### AHRÉN

Biskop av Lunds stift  
SVR 372/88

SKÖLD: Kvadrerad i guld, vari ett balkvis ställt svart halster, och rött, vari en dubbelnyckel och en yxa stolpvis ställda över en stam bildad av en vågskura, allt av guld.

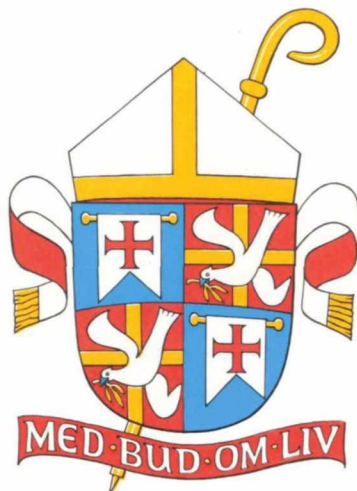
Bakom skölden en korsstav och en kräkla i kors samt över skölden en mitra, allt av guld.

VALSPRÅK: Varandra Till Tjänst.

Biskopen av Lunds stift, teol. dr Per-Olov Ahrén för sedan 1987 detta ämbetsvapen, som i 1. och 4. fält innehåller stiftets vapen (St Laurentius' halster) samt i 2. och 3. fält biskopens personliga vapen. Det sistnämnda syftar på hans dopnamn genom S:t Petri nyckel och S:t Olofs yxa samt genom vågstammen på födelseorten Forserum i Småland.

Biskopen av Lund är, förutom ärkebiskopen, den ende av Svenska kyrkans stiftchefer som har korsstav i sitt ämbetsvapen.





## WADENSJÖ

Biskop av Karlstads stift  
SVR 373/88

SKÖLD: Kvadrerad i blått, vari ett tvåtungat segerstandar av silver med ett svävande rött mantuakors, och rött, vari ett kors av guld överlagt med en ginbalksvis nedåtflygande duva av silver hållande en olivkvist av guld i näbbet.

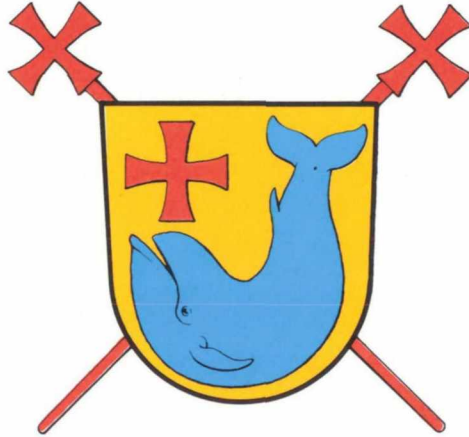
Bakom skölden en ginbalksvis ställd kräkla samt på skölden en mitra, allt av guld.

VALSPRÅK: Med Bud Om Liv.

Biskopen av Karlstads stift, teol. dr Bengt Wadensjö för sedan 1986 detta ämbetsvapen, vilket i 1. och 4. fält visar stiftsvapnet samt i 2. och 3. fält biskopens släktvapen. Släktvapnet föres med hjälmprydnad bestående av ett tvåtungat standar av silver med ett svävande rött mantuakors hängande från en stång av guld. Hjälmtäcket är rött fodrat med silver.







## VÄSTRA FRÖLUNDA FÖRSAMLING

SVR 374/88

SKÖLD: I guld en blå blåval med stjärten upp mot sinister och ovan till dexter åtföljd av ett rött mantuakors.

Bakom skölden två korslagda röda korsstavar.

Vapnet antogs 1987 av Västra Frölunda församling av Göteborgs stift. Vapenbilden syftar bl a på den händelse år 1865, som plötsligt gjorde församlingens namn vida känt. Då strandade nämligen vid församlingens strand en 16 m lång blåval, som så småningom kom att överföras till Naturhistoriska muséet i Göteborg. Det var också samma år som Västra Frölundas nuvarande kyrka byggdes. Därtill kommer att »valfisker» står för en central kristen tanke – Uppståndelsen – (Matteus 12: 39 och Lukas 11: 29).





## TÖRNQVIST

SVR 375/88

**SKÖLD:** Delad i blått, vari två på en törnkvist mot varandra sittande steglitser med frånvända huvuden och lyftade vingar, allt av guld, och guld, var tre uppskjutande och avstötta röda stolpar.

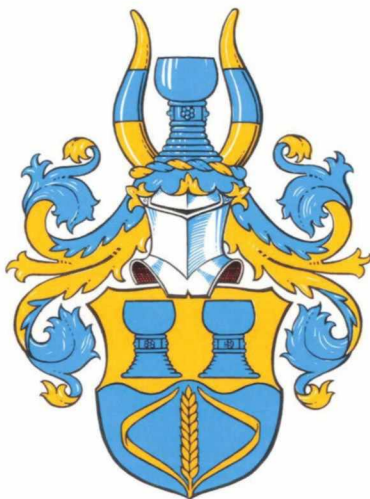
**Rött hjälmtycke** fodrat med guld.

**HJÄLMPRYDNAD:** En sittande naturfärgad räv belagd med ett mantuakors och hållande en vandringsstav, allt av guld.

**VALSPRÅK:** Pro Veritate Testare.

Kriminalkonstapeln Per Valfrid Törnqvist (1879–1973), Göteborg, införde den första polishunden i Sverige och ägde bla en biodling samt en hund- och rävgård. Hans söner, kyrkoherden i Västra Frölunda, Per-Walter Törnqvist och skeppsmäklaren och direktören Nils Ola Törnqvist i Göteborg, upptog 1986 detta vapen, som får föras även av deras familjer och efterkommande med samma namn.





## JANSSON

SVR 376/88

SKÖLD: Av en vågskura delad i guld, vari två blå remmare, och blått, vari ett uppväxande veteax med två blad av guld.

Blått hjälmfodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En blå remmare mellan två oxhorn av guld vardera belagd med en blå bjälke.

Uppländsk släkt härstammande från bonden Johan Johansson i Eneby, Hjalsta socken (1747–1803). Hans sonson nämndemannen och possessionaten Johan Jansson (1813–1878) flyttade 1855 till Uppsala, där han 1870 förvärvade Rosendals gård i Helga Trefaldighets församling. Släktvapnet antogs 1954 av dennes sonson, gårdsägaren Karl Rupert Jansson (1874–1968), vars dotterson, konstnären och konservatorn Bengt Olof Kälde lämnat upplysningarna.





## TOMENIUS

SVR 377/88

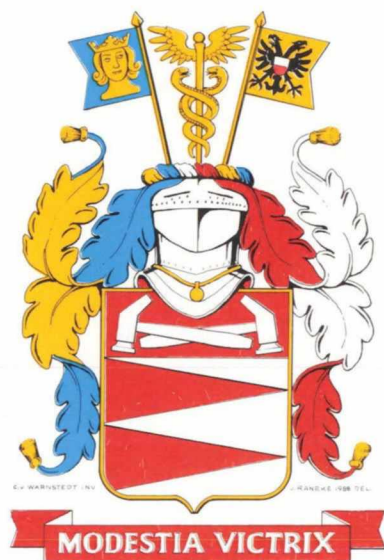
SKÖLD: I rött ett dubbelt taukors av silver.

Rött hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En halv möllesten av silver besatt med nio gröna eklöv.

Vapnet är år 1988 antaget av docenten, med.dr John Tomenius, Djursholm, för sig, familjen och avkomlingar, vilka bär namnet Tomenius. Vapnet får föras av agnatiska ättlingar till skattebonden Peder Thomsen 1584-97 på Tomaboda, Örkeneds socken, Ö. Göinge härad i Skåne och dennes barn. Gården, som ännu efter dryga 400 år är i släktens ägo, ärvdes av sonen »Pedersen» och dottern Hanna Pedersdotter före 1619. År 1651 ägdes sonens del av Niels Pedersen (3/8) och Ingeman Pedersen (1/8). 1671 ägdes Hannas del av hennes söner med Jeppe Olufsen, Thomas Jepsson och Bodel Jepsson, vilkas bomärken från 1677 års trohetsförsäkran till konung Karl XI ligger till grund för vapenbilden. Hjälmprydnadens halva möllesten symboliserar släktgårdens vattenmølla och eklöven beståndet av gammal ekskog i Tomaboda. Tinkturerna återgår på Ö. Göringe häradsvapens färger.





## STAVENOW

SVR 378/88

**SKÖLD:** I silver två röda spetsar mot sinister under en röd ginstam med två korslagda skomakarhammare av silver.

**Blått och rött hjälmtäcke fodrat med guld och silver.**

**HJÄLMPRYDNAD:** En merkuristav av guld mellan två flaggor, dexter med Stockholms och sinister med Lübecks vapen.

**VALSPRÅK:** Modestia Victrix.

Den namngivande orten är en tidigare mecklenburgisk enklav i den brandenburgiska provin- sen Prignitz, men den svenska släkten har hittills endast kunnat föras tillbaka till värdshusvär- den i Lübeck Christian Nikolaus Stavenow (k. 1772–1785), gift med Margaretha Elisabeth Strauss. En av deras fyra söner, Ernst Gottlieb Stavenow, blev skomakarmästare i Bad Schwartau. Två av dennes söner, textilvaruhandlaren Daniel Christian Asmus Stavenow och pianofabrikören Ludwig Heinrich Stavenow, flyttade år 1850 till Stockholm, där de grundade var sin ännu levande släktgren. En son till den senare brodern var släktens mest kände med- lem, historikern och universitetsrektorn i Uppsala Ludvig Stavenow (1898–1971). Släktmed- lemmar har utvandrat till Sydamerika, USA och Finland.

Vapnet antogs år 1988 av direktören Anders Stavenow, Lidingö, m fl släktmedlemmar. Spetsarna i vapnet pekar på stamorten, där de adliga ägarna förde ett liknande vapen. Sko- makarhamrarna syftar på de svenska släktgrenarnas gemensamma stamfader. Hjälmprydna- dens vapenflaggor visar på släktens bosättning i Lübeck och Stockholm medan merkuristaven symboliserar att de flesta av de manliga släktmedlemmarna alltid sysslade med merkantil verk- samhet.

**LITTERATUR:** Svenska Släktkalendern 1930 och 1943. Tysk släktutredning gjord av Ch. v. Warnstedt (hos Anders Stavenow).





## ROSENDAHL

SVR 379/88

**SKÖLD:** I rött ett snedställt grönt malteserkors med bårder och spetskulor av guld samt åtföljt av fyra fyrbladiga rosor av guld.

Rött och grönt hjälmtäcke fodrat med guld och med bindel av guld, rött, guld, grönt, guld och rött.

**HJÄLMPRYDNAD:** En uppstigande röd oxe hållande i framklövarna en merkuristav av guld.

**VALSPRÅK:** Labora Nemeni Vidente.

Släkten härstammar från sydvästra Skåne, där tidigare generationer varit bosatta i Räng, Skytts härad, och i Malmö.

Vapnet är antaget 1987 av direktör Kaj Rosendahl, Strasbourg, och får föras av dennes familj och efterkommande med släktnamnet.



SKANDINAVISK VAPENRULLA



QUODCUMQUE DIXERIT

JOELSSON

SVR 380/88

SKÖLD: I svart ett från övre sköldkanten störtat latinskt kors över en uppgående måne och i ginstammen åtföljt av två femuddiga stjärnor, allt av guld.

Bakom skölden en stav av guld med ett grönt malteserkors.

VALSPRÅK: Quodcumque Dixerit.

Vapnet är år 1987 antaget av domkyrkokaplanen i Lund Per Arne Joelsson. Det stör-tade korset syftar på vapenantagarens namngemenskap med aposteln Petrus (Per), som enligt traditionen korsfästes med huvudet nedåt. Månskaran är en symbol för Maria, som också enligt Joh. 2: 5 formulerat valspråket. Stjärnorna är tecken för Kris-tus och hans moder. Tinkturen svart och guld är lundastiftets. Det gröna korset på staven föres av vapenantagaren såsom ordenskaplan i den Helige Lasarus av Jerusa-lems Orden.





## JESU MODER MARIAS KLOSTER

SVR 381/88

SKÖLD: I blått ett klöverbladskors av silver.

Bakom den spetsruteformade damskölden en abbedissestav av guld med duk, ett s k sudarium.

VALSPRÅK: Ecce Ancilla Domini.

Vapnet är år 1961 antaget för Jesu Moder Marias Systraskap genom moder superior Magdalena och kompletterat för Jesu Moder Marias kloster av grundarinnans efterträdare och komunitetens nuvarande moder år 1988.

Sköldemärket härstammar från det 1919 inom Lunds stift bildade Sodalitium Confessionis Apostolicae och antogs som ordenstecken för den kvinnliga komunitet, vars första systrar avlade sina löften i Malmö 1958. Systraskapet flyttade 1969 till Östra Sönnarslöv i hjärtat av Skåne där det utvecklades till ett nunnekloster i enlighet med den helige Benedikts regel. Det upptogs 1983 i Stockholms katolska stift och anknöts till Benediktinerkonfederationen. Klosters patrocinium är Jungfru Marie Bådelsedag den 25 mars, på vilket valspråket syftar: »Se jag är Herrens tjänarinna» (Luk. 1: 38). Den blå färgen är Guds Moders färg.

LITTERATUR: B. O. Kälde: Två svenska ordensvapen samt Svenska kyrkans heraldik, Heraldisk tidsskrift nr 6, 1962, resp nr 35, 1977. B. B. Heim: Heraldry in the Catholic Church, 1978.







## DAHMSKJOLD

SVR 382/88

SKJOLD: Firdelt, 1. og 4. blå hvori en guld sparre mellem tre seksbladede guldroser, 2. og 3. hvidt hvori en dobbelthalet rød løve.

Hjelmklæde og vulst blå og guld.

HJELMTEGN: Mellem to blå vinger, dexter belagt med en sinister skråbjælke under en seksbladet rose, sinister belagt med en skråbjælke under en seksbladet rose, en seksbladet rose stående på vulsten, alt guld.

Våbnet er optaget af translator Hans Peter Dahmskjold, København, og må også føres af hans brødre samt af efterkommere af navnet.

Slægten Dahmskjold er en gren af den westfalske borgerlige slægt Dahm, som våbenantagaren nedstammer fra gennem sin tip-tipoldefar, Anders Dahm. Slægtens første kendte medlem var købmand Peter Dahm fra Remscheid i Hertugdømmet Berg, død i 1650. Han førte samme våbenskjold men et løve på hjelmen.





## MOLUND

SVR 383/88

SKÖLD: I blått en knop av guld formad av ett från nedre sköldkanten inkommande band lagt i varv mot sinister och med dubbelt halvslag kring egen part samt utgående mot sinister sköldkant.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

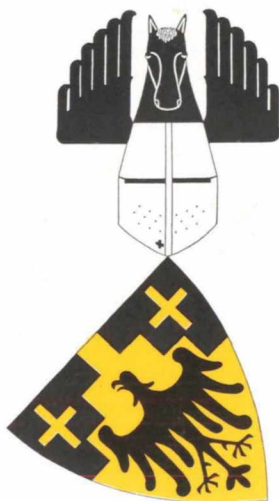
HJÄLMPRYDNAD: Två stående och motvända kurvritmallar av guld.

Släktens äldste kände stamfader är bondens Anders Olofsson i Eden, Junsele socken i Ångermanland, född 1702. Hans sonson, bonden Ingel Andersson i Mo i samma socken, född 1771, antog namnet Molund. Han är farfars farfar till instrumentmakaren Rune Molund, Vällingby, som 1988 antog vapnet för sig och sin familj.

Ovannämnde Ingel Andersson Molund var, trots att han inte gått i skola, en framstående personlighet. Han beräknade och indelade bl.a. Mo by i laga skifte omkring år 1800 och var bystämmans ordförande i Junsele. Hans bevarade handlingar och protokoll är mönster av logik och tyder på hög intelligens. Vapenbildens band, som formar vinklar, kvadrater och rektanglar kan ses som efterkommandes hyllning till Ingel Molunds lantmäterigärning.



## SKANDINAVISK VAPENRULLA



STÅBIS

SVR 384/88

SKÖLD: I svart en genomgående trappgavel av guld, varpå en svart örn ovan åtföljd av två grekiska kors av guld.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett svart hästhuvud mellan två svarta vingar.

Släkten härstammar från Stackmora i Orsa socken Dalarna och är känd sedan början av 1700-talet. Släktmedlemmarna har varit bönder och soldater.

Vapnet är 1988 antaget av ingenjör Christer Ståbis i Mora och får föras av hans efterkommande med släktnamnet och av övriga släktmedlemmar efter modifiering.



# REGISTER SVR 1987-88

Vapen	Reg.nr	Utfört av
AHRÉN, Biskop av Lund	372	J Raneke
BRATT	362	J Raneke
CEDERSPARR	369	J Raneke
DAHLMAN	367	a) J de Waern, b) J Raneke
DAHMSKJOLD	382	J Raneke
HOLMSTRÖM	371	J Raneke
JANSSON	376	B O Kälde
JESU MODER MARIAS KLOSTER	381	B O Kälde
JINNESTEN	368	B O Kälde
JOELSSON	380	J Raneke
KJELLGREN	363	J Raneke
LOCKMAN	370	B O Kälde
LÖFSTRÖM	366	J Raneke
MOLUND	383	J Raneke
MORGAN	366	J Raneke
MÖLLEFORS	365	J Raneke
ROSENDAHL	379	J Raneke
STAVENOW	378	J Raneke
STÅBIS	384	C Ståbis
SVEDALA KOMMUN	361	C Bökwall
von SYDOW	364	J Raneke
TOMENIUS	377	T Flensmarck
TÖRNQVIST	375	J Raneke
WADENSJÖ, Biskop av Karlstad	373	B O Kälde
VÄSTRA FRÖLUNDA FÖRSAMLING	374	J Raneke

Redaktion  
CHRISTER BÖKWALL  
TOR FLENSMARCK  
JAN RANEKE

Utgivare  
STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA  
FALSTERBO